

Saksframlegg og innstillinger til Engerdal fjellstyres møte 24.08.21.

Sak 52.21	Ark 012.1	
Godkjenning av innkalling og sakliste for møtet.		

Sak 53.21	Ark 012.1	
Godkjenning av møtereferat fra møtet den 8. juni 2021.		

Sak 54.21	Ark 137	<i>Saksbeh.: Oops</i>
Økonomirapport pr 31 juli 2021.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Resultat pr avdeling pr 31.07.21
- Oversikt over forbruk pr avdeling målt mot periodisert budsjett.
- Brev fra Statskog SF datert 29.06.21.

Bakgrunn.

I ”Stillingsbeskrivelse for daglig leder (DL)”, vedtatt av fjellstyret i sak 03.13, fremgår det i pkt. 22 at ”(...) DL skal legge fram regnskapstall m/kommentar for 1. tertial innen 15. juni for styret, og 2. tertial innen 15. oktober.(...)”. Med bakgrunn i fjellstyrets økonomiarbeid det siste året, legges det fram foreløpig regnskap pr 31. juli. Dette erstatter tertialregnskapet pr 31 august.

Fjellstyrets mål er å ha en løpende kostnadskontroll og god oversikt over sin økonomiske situasjon. I forbindelse med fjellstyrets arbeidsmøte den 23. mars i år, har fjellstyret landet på at det skal legges fram et tertialregnskap etter 1. tertial, samt en mer grundig halvårsrapport med regnskapstall for årets første 7 måneder.

Erfaringer fra 2019 og 2020 gjør også at den økonomiske rapporteringen under året nå mer relaterer seg til periodisert budsjett, enn sammenligning av kostnader. Dess lengre ut i året man kommer, dess sikrere kan en si noe om utviklingen i inntekter og utgifter. Ved utgangen av juli ser en høvelig godt hvordan utviklingen er, og hva en kan forvente av resultat.

Administrasjonens vurdering:

Fjellstyrets virksomhet er mangfoldig, og det er et relativt stort regnskap. Både inntekter og utgifter fordeler seg ikke jevnt over året. Det er i regnskapet pr 31/7 gjort en periodisering av kjente utgifter pr måned. Dette for å redusere usikkerheten i presenterte tall målt opp mot vedtatt budsjett, og for at det skal være lettere å se kostnadsutviklingen gjennom året.

Regnskap pr 31/7 vil allikevel ikke kunne gi svar på alle spørsmål. Det vil spesielt være usikkerhet knyttet til inntektene, og spesielt i år med de restriksjoner og konsekvenser pågående Korona-pandemi kan medføre. Når det er sagt, så viser erfaringene fra 2020 og så langt i 2021, at pågående pandemi ikke har rammet fjellstyrets økonomi som en fryktet for et drøyt år siden.

Vekstras kommentarer til regnskapsrapporten peker på og forklarer hovedtrekk og konkreter i regnskapet.

Det kan i tillegg knyttes følgende kommentarer til hver enkelt avdeling:

Avdeling 1: Lønn

Ved framlegging av tertialregnskapet i juni, viste dette at forbruk var omtrentlig som budsjettet for perioden. Pr 31. juli viser regnskapet fortsatt god kostnadskontroll, men det er tilkommet pensjonsutgifter som er høyere beregnet.

Periodisert budsjett pr 31.07.21:	kr 2 408 583,-
<u>-Forbruk pr 31.07.21:</u>	<u>kr 1 902 737,-</u>
<u>= Mer-/mindreforbruk:</u>	<u>kr 505 917,-</u>

Det er også i år redusert på bruk av sommervikarer sammenlignet med sommerbemanning før pandemien. Dette har naturlig nok sine konsekvenser ved at en del gjøremål må nedprioriteres. I tillegg krever istandsetting av flere koier en større arbeidsinnsats enn først beregnet (dvs at det er behov for noe mer arbeidsinnsats enn først beregnet. Dette vil være en usikkerhetsfaktor når en jobber med gamle husvære).

Som vist i tidligere sammenhenger har det vært behov for å gjøre en mer nøyaktig beregning av lønnsutgifter i budsjetteringen. Historisk viser regnskapstall til dels store avvik i forhold til budsjett, stort sett i retning av overforbruk.

Regnskapet viser at pensjonsutgiftene er mye høyere enn beregnet i budsjettet. Dette må analyseres noe nærmere før fullstendig forklaring foreligger, men er et resultat av bl.a. økning i reguleringspremien som følge av nye prinsipper for regulering.

Avdeling 3: Administrasjon.

P.g.a Koronasituasjonen vil en ikke nå samme inntektsnivå som tidligere år og sannsynligvis heller ikke som budsjettet på avdeling 3. Men det er inntekter i perioden som ennå ikke er bokført, slik at resultatet forventes å bli noe bedre.

På kostnadssiden er det et overforbruk knyttet til datautstyr samt trykkerikostnader som drar ned. Overforbruket ift datakostnader handler om kjøp av opplæringstjenester i forbindelse med digitalt arkiv og mulighet for e-signering. P.g.a sendretighet i trykk av årsmelding for 2019, er denne kostnadsført i år sammen med årsmeldinga for 2020.

Totalt sett for avdelingen samsvarer forbruket med budsjett.

. Det er imidlertid ikke planlagt noen kurs eller seminardeltagelse utover høsten, muligens med unntak av et tilfelle som egentlig skulle vært avholdt i vår. Om dette blir satt opp igjen er ikke avklart ennå. Deltagelse må i så fall dekkes opp gjennom innsparing annet sted. På avdelingen sett under ett er det mindreforbruk.

Avdeling 4: Fiskeanlegg.

Når det gjelder inntektssiden er det flere fiskeleveringer som gjøres i august og noen som ikke er fakturert ennå. Det vil derfor påløpe inntekter utover høsten.

På utgiftssiden er det totalt sett et mindreforbruk. Det er noen poster som viser merforbruk sammenlignet med periodisert budsjett, men dette skyldes i stor grad at visse utgifter ikke fordeler seg jevnt gjennom året. Det er derfor realistisk at en når budsjettert målsetting for totale kostnader.

Avdeling 5: jakt, fiske, grunnutnytting.

På inntektssiden viser regnskapet at en ikke helt når periodiserte mål. Nå er det slik at mange inntekter ikke faktureres jevnlig pr. måned, men kanskje bare en gang pr år. Normalt faktureres store inntektsposter som storviltjakt og tjenestesalg sent på året. Det er gledelig at inntektene knyttet til fiskekortsalg holder seg omtrentlig på fjorårets nivå (som viste en oppgang sammenlignet med 2019).

Som kjent har fjellstyret mistet noe tjenestesalg i år. Det ser allikevel ut til at dette i stor grad kompenseres gjennom økt refusjon og økning i andre inntekter.

På kostnadssiden er det totalt sett et merforbruk på om lag 66 000,-. Det skyldes bl.a. økte kostnader knyttet til vedlikehold av biler, tilhengere og andre kjøretøy. Men den største enkeltposten relaterer seg til en kostnad (kr 180 000,-) fjellstyret har tatt for Nasjonalparkstyret knyttet til bygging av bru ved Gutulia. Oppgjør for denne kostnader er bokført på inntektssiden, så i realiteten ender dette i null. Ser en bort fra denne er kostnadene på avdelingen innenfor budsjetterte rammer.

Avdeling 9: Koier og buer.

Inntektsutviklingen knyttet til koier og buer har økt markant de to siste årene i takt med at fjellstyret har gjort i stand flere skogshusvær for utleie. Avdelingen er relativt ny og det er lite erfaringstall å sammenligne med. Inntjeningen har også blitt mye større enn en forestilte seg når pandemien inntraff for et drøyt år siden.

Økt aktivitet medfører også økte utgifter, og på kostnadssiden er det et merforbruk sammenlignet med periodisert budsjett. Her er det viktig å huske at forbruket vil være lavere utover høsten enn det var i vår i forkant av sesongen. Det er også bokført noen utgifter som egentlig hører hjemme som en investeringskostnad. Dette vil bli endret i forbindelse med årsoppgjøret. Avdelingen sett under ett er merforbruket på kostnadssiden mindre enn økningen på inntektssiden.

Daglig leders konklusjon

Daglig leders konklusjon er at det pr 31/7 er god kostnadskontroll. Samlet sett er forbruket lavere enn budsjettet. I tillegg er det økning i noen inntektsposter som oppveier reduserte inntekter på andre områder. Sjøl om det fortsatt er igjen 5 måneder av regnskapsåret, er det grunn til å anta at budsjetterte målsettinger for virksomhetsåret er realistiske.

Det er imidlertid verdt å merke seg økning i pensjonsutgifter, og det er viktig å hensynta dette i kommende budsjetteringsprosess.

I og med regnskapstallene målt mot budsjett pr 31. juli viser god kostnadskontroll og budsjettdisiplin, ser ikke daglig leder behov for å gjøre budsjettjusteringer, eller gjøre endringer i planlagt driftsomsfang.

Administrasjonens forslag til vedtak:

Engerdal fjellstyre tar økonomirapport pr 31. juli 2021 til orientering.

Sak 55.21	Ark 111	Saksbeh.: OOps
Bidragsbudsjett 2022: Prioritering av næringer og vurdering av nye formål.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Bidragsbudsjett 2021 og vedtak i sak 88.20.
- Innspill i forbindelse med evaluering av Bidragsbudsjettet høsten 2021.
- Saksframlegg og vedtak i sak 12.21.

Bakgrunn

I forbindelse med evaluering av Bidragsbudsjettet i 2020, kom det inn flere forskjellige synspunkter på fjellstyrets ordning. Dels var det innspill som uttrykte tilfredshet og fordeler med fjellstyrets ordning. Det var også et innspill som foreslo en litt annen prioritering enn den som har ligget til grunn i Bidragsbudsjettet de seinere åra.

Innspillet gikk i retning av en omfordeling av den totale ramma slik at satsingsområdet Næringsfiske bør styrkes. I tillegg var det forslag om et nytt satsingsområde: Utmarksrelatert næringsvirksomhet/kombinasjonsnæringer. Det blir også foreslått at ordningen med etablererstipend tas bort, slik at ledige midler kan tildeles til andre søkere.

I forbindelse med behandlingen av Bidragsbudsjettet for 2021 i sak 88.20, fattet Fjellstyret følgende vedtak:

Fjellstyrets vedtak:

1. Engerdal fjellstyre slutter seg til vedlagt forslag til Bidragsbudsjett 2021, med følgende endringer:
  - a. Ramme i pkt 3 fastsettes til kr 724 000,-.
  - b. Nye beløp i pkt 7: Reiseliv 189 000,- Storfehold 199 000,-, småfe og hjorteoppdrett 38 000, reindrift 56 000,-, næringsfiske 28 000,-, Allmennyttige formål m.m. 214 000,-.
  - c. Beløpet i tekstdelen vedr næringsfiske pkt 7 endres til kr 28 000,-
  - d. Beløpene i pkt 19 korrigeres tilsvarende.
2. Administrasjonen ser på hvordan utmarksrelatert næringsvirksomhet eventuelt kan innpasses i Bidragsbudsjettet 2022 og fremmer en sak om dette overfor Fjellstyret første møtet etter sommerferien.

Med bakgrunn i vedtakets pkt 2, legges derfor denne saken fram for fjellstyret. I tillegg har sak 12.21 relevans i saken, der Fjellstyret fattet følgende vedtak:

Fjellstyrets vedtak:

1. Engerdal fjellstyre utbetaler bidrag for 2020 direkte til hver enkelt fisker i henhold til innrapportert kvantum, og mot framlagt dokumentasjon for ordinær betaling som er kommet direkte fra Femundfisk AS.

2. *Ordningen med bidrag til næringsfiske evalueres samtidig med saken om hvordan utmarksrelatert næringsvirksomhet eventuelt kan innpasses i Bidragsbudsjettet 2022 og fremmer en sak om dette overfor Fjellstyret første møtet etter sommerferien, jfr vedtak i sak 88.20 pkt 2.*
3. *Utbetalingen skjer under sterk tvil med hensyn til at råstoffet for en stor del er blitt til avfall og behandlet på en tvilsom måte. Utbetalingen skjer fordi en tilbakeholdelse av tilskuddet ville ramme en uforskyldt tredjepart.*

Dette innebærer at fjellstyret i denne saken også vurderer bidrag til stimulering av næringsfiske. Bakgrunn framgår av saken 12.21, og handler om hvorvidt stimuleringen i form av tilskudd til oppfisking av sik, virker slik intensjonen har vært og om det fortsatt er hensiktsmessig. Bl.a. kan dette fisket slik det er bedrevet potensielt komme i konflikt med ønsket om vern av storørretbestanden og det tradisjonsrike notfisket etter sik i Tufsinga.

Engerdal fjellstyre står relativt fritt til å benytte overskudd av fjellkassa, og kan dersom overskuddet er større enn det som trengs for tiltak på allmenningen gi tilskudd for å styrke næringsgrunnlaget i allmenningsbygder, jfr Fjellevens § 11. Fjellstyret har allikevel gitt føringer og signaler om hva som kan støttes gjennom vedtatt Bidragsbudsjett med regler.

Dette innebærer at fjellstyret kan velge innretning, beløpsstørrelser m.v. på sine bidrag, samt sette betingelser for tildeling. Fjellstyret har gjort dette gjennom sine regler. I og med vedtakene i disse sakene følger av en frivillig ordning hos fjellstyret, er det heller ikke klageadgang på denne type vedtak. Dette medfører at dersom fjellstyret ellers har avsatt tilstrekkelig med midler til sin drift og nødvendige tiltak i statsallmenningen, kan disponere sitt overskudd som det selv ønsker, innenfor de rammer som følger av Fjellevens § 11.

Administrasjonens vurdering

Målsettingen med bidragsbudsjettet framgår av reglens pkt 2, og relaterer seg til Fjellevens § 11. Bidragene er altså tenkt å styrke næringsgrunnlaget, samt bidra til gode allmenntilretteleggelsesformål (i allmenningsbygden). Statsallmenningen i Engerdal er stor og utgjør ca 85% av kommunens areal. Over år har også fjellstyrets bidrag til næringsformål vært større enn utdelingen av kommunale næringsmidler. Dette gjør at ordningen lokalt her i Engerdal har stor betydning.

Det er i sammenhenger der det snakkes om utvikling i vår utkantkommune, pekt på at ett problem er mangel på kapital for investeringer. Det finnes sentrale, statlige stimuleringsordninger, men disse har også sine innretninger og kan av mange oppfattes som vanskelige å oppnå. Et viktig moment er også tidshorisonter; alle slike ordninger som har årlige tildelinger krever at en er framsynt og har gjennomarbeidede planer som grunnlag for søknadsprosedyren. Inntrykket er at fjellstyrets ordning er et «lavterskeltilbud» i denne sammenhengen. Det er allikevel uheldig dersom fjellstyrets tildeling av midler blokkerer for bruk av statlige midler. Ideelt sett burde derfor mange prosjekter vært prøvd opp mot sentrale stimuleringsordninger, før en søker fjellstyret om midler. Hadde det vært gjort er det mulig at det lokale næringslivet samlet sett ville fått tilført mer kapital utenfra enn i dagens tilfelle.

Fjellstyrets ordning bør imidlertid ikke være innrettet slik at krav for evt tildeling medfører at prosjekter som ikke er gjennomarbeidet godt nok, tildeles midler. Her bør markeder og langsiktig bærekraft være vurdert. Dette er en relativt enkel måte å fastslå om en idé er god eller dårlig. Det er ikke alle ganger det er tilstrekkelig å «ha trua».

Basert på tilbakemeldinger i fjorårets evaluering er de fleste parter tilfreds med fjellstyrets ordning. Det betyr ikke at fjellstyret allikevel kan vurdere bidragsbudsjettets innretning.

En omfordeling av midler innenfor budsjettets rammer medfører at noen satsingsområder får mindre midler, mens andre får mer. Dette er i og for seg udramatisk i den forstand at over tid har bidragene variert noe innenfor de ulike satsingsområdene. Sjøl om bidragene fra fjellstyret ikke skal utgjøre en fullfinansiering av prosjekter, har de allikevel en stor betydning for mange, og kan for mange være avgjørende for om prosjekter lar seg gjennomføre.

Konkret foreslås det i høringsbrevet å ta bort ordningen med etablererstipend. Ordningen er ment som en stimulering ved generasjonsskifter eller som en muliggjøring av kjøp av gardsbruk. Det må derfor vurderes om ordningen har hatt ønsket effekt eller vært nødvendig. For mange brukere i oppstartsfasen har den helt sikkert det. Om det ikke har vært avgjørende for oppstart, vil den gjøre det lettere, og raskere, å foreta nødvendige oppstartsinvesteringer. For øvrig kan det synes som at det på statsallmenningen i Engerdal tross alt er klart å opprettholde en del aktive bruk. På det viset kan det virke som at Fjellstyrets bidrag har hatt effekt.

Når det gjelder «Utmarksrelatert næringsvirksomhet / kombinasjonsnæringer», kan dette i teorien være så mangt. Etter det administrasjonen forstår menes det her næringer eller virksomheter som gjennom ulike tilleggsprodukter benytter utmarksressursen. Dette kan f.eks. dreie seg om guiding, innkjøp av nødvendig utstyr og etablering av nødvendig infrastruktur for å gjennomføre guiding o.l. Det kan altså være tilrettelegging for opplevelser.

Spørsmålet blir da om dagens bidragsbudsjett er til hinder for at fjellstyret gir tilskudd til denne type bedrifter. Bidragsbudsjettets ordlyd er som følger (pkt 7, nest siste avsnitt):

Andre næringer som omfattes av bidrag er moseplukking, birøkt og eventuelt andre næringer som bruker statsallmenningsgrunn som grunnlag for sin virksomhet (førstelinjennæringer). Fjellstyret gjør en skjønnsmessig vurdering av hvilke bidragsbeløp som er aktuelle ved eventuelle søknader. Bidrag til disse næringer hentes fra beløp avsatt til "allmennyttige formål m.m.". Bidrag til næringsutvikling har etter fjelloven fortrinn framfor bidrag til allmennyttige formål.

Ser en hva Fjellstyret har vært med å finansiere de siste 10 åra så er det en rekke tiltak knyttet til infrastruktur som bryggeanlegg, gapahuk, universell utforming, klopping og stimerking, redningsutstyr, restaurering av koieanlegg m.m. Dette er også tiltak som gagnar det lokale næringslivet, og kan også sees på som tilrettelegginger for opplevelsesbasert turisme. I tillegg skjøtter fjellstyret sjøl en anselig mengde infrastruktur som er tilgjengelig for allmennheten så vel som for lokale bedrifter.

Et eksempel på en lokal bedrift som har mottatt investeringstilskudd er Femund Friluft som i 2017 fikk innvilget et tilskudd på kr 46 000,- til oppstartsinvesteringer knyttet til opplevelsesbasert reiseliv. Fjellstyret var positive til denne søknaden og mente at den var

såpass bra, at sjøl om den kom inn etter annonsert ordinær søknadsrunde, ble det gitt tilskudd ved at ramma ble utvidet. Således finnes det rom innenfor dagens regelverk til å støtte denne type prosjekter, uten at regelverket behøver å omskrives. Det er derfor rom for å støtte annen «utmarksrelatert næring», såfremt prosjektene er gode, også innenfor dagens regelverk.

Felles for alle næringer som mottar bidrag fra fjellstyret er sannsynligvis at visse år kunne tildelingen vært større, sett fra søkerperspektiv. Fjellstyret må for egen del gjøre vurdering på hva som er hensiktsmessig ramme ut fra hensynet til bærekraften i egen økonomi. Som nevnt bør ordningen avhjelpe i spesielt kapitalkrevende og langsiktige investeringer. I tillegg må den være et supplement til andre ordninger, og ikke en forenklet erstatning.

Når det gjelder fjellstyrets bidrag til næringsfiske, har dette i en del år nå vært rettet mot selve uttaket av sik. Ordningen har vært knyttet opp til levert kvantum ved fiskemottak i Elgå. Ser en historisk på dette, har fjellstyret vært med på å legge betydelige midler i utnyttelsen av kvitfiskressursen i statsallmenningen. Produksjonen har flere ledd, fra fangst via foredling (og lagring) til salg. For at dette skal være økonomisk bærekraftig, er det viktig at det er inntjening i alle ledd. Dette har imidlertid vist seg å være utfordrende av ulike årsaker. I tillegg har det opp gjennom åra vært flere strukturelle endringer i produksjonen, og det har også vært ulikt eierskap til produksjonsanlegget.

Slik det er nå, fiskes det kun sik på høsten i gytetia, og det er rogn som har vist seg å være interessant kommersielt. Imidlertid ble det satt søkelys på denne utnyttelsen bl.a. i media sist år, noe som var bakgrunnen for fjellstyrets vurdering i sak 12.21.

I forbindelse med fjorårets evaluering av Bidragsbudsjettet, kom det også fram ønsker om at fjellstyrets bidrag til utnyttelsen av sikressursen burde styrkes, og at det burde være mulig å yte tilskudd til investeringer i fangstutstyr og båt. Dette er det selvfølgelig ikke noe i veien for, men det er da hensiktsmessig om Bidragsbudsjettets regler justeres noe. Det er adskillig færre som fisker sik kommersielt nå enn det var for noen år siden. Årsaken til dette kan være flere. Men det er et poeng at for å kunne bedrive dette fiske så krever det litt mer profesjonelt utstyr. Denne kostnaden kan beløpe seg til flere titalls tusen kroner, og kan være en barriere for at ikke flere ønsker å bedrive dette fisket. Det er imidlertid alltid problematisk å gi økonomisk støtte til investeringer i utstyr som i andrehånd er lett omsettelig. Det er allikevel slik at skal det være langsiktighet i det for hver enkelt fisker, må også foredling og salg muliggjøre nødvendig økonomi i alle ledd. Det hjelper derfor lite å fiske mye sik dersom ikke sluttproduktet kan selges med en viss lønnsomhet. Og, som vi har sett, åpenbar dumping av store mengder fisk skaper naturlig nok reaksjoner.

For at ressursutnyttelsen skal ha noe for seg, må det derfor til mere enn at det fiskes mer sik. Det er derfor relevant at fjellstyret vurderer størrelse og innretning på sine bidrag knyttet til næringsfiske.

Som nevnt legger Fjellevens §11 rammer for ordningen. Den gir fjellstyret stor grad av frihet til å bestemme tildelinger fra fjellkassas overskudd. Fjellstyrets bidragsbudsjett har opp gjennom åra også vært kritisert for sin innretning. Det vil alltid være ulike meninger om hvilke tiltak som er fornuftige. Det vil også være ulike oppfatninger om hva som er rett nivå på økonomisk ramme i forhold til hva som er nødvendig tiltak ellers i allmenningen. Uansett innretning, vil det sannsynligvis være næringstiltak og øvrige gode formål som ikke oppnår

tildeling fra fjellstyret. Det kan imidlertid i år der vedtatte rammer ikke benyttes i ordinær runde, diskuteres om det da burde vært gjort omfordelinger innenfor budsjettets rammer slik at gode prosjekt utenfor målgruppen kan støttes.

Administrasjonen anbefaler for øvrig ikke å vedta konkrete endringer eller føringer for Bidragsbudsjett 2022, før ordinær behandling i desember.

Administrasjonens forslag til vedtak:

Fjellstyret vurderer hvorvidt bidragsbudsjettets regler bør endres i forbindelse med fjellstyrets behandling av budsjetter i desember.

Sak 56.21	Ark 651	Saksbeh: OOps
Forslag om endring av avtale vedr røktning av fiskefella i Elgå.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Avtale om fangst av storørret fra Femund som går opp i Elgåelva for å gyte.
- Brev til lotteierne, datert 29/7-21.
- Innspill fra Tove Elgåen datert 11/8-21.
- Innspill fra Joar, Birgitt og Johan Halstein Elgåen datert 11/8-21
- Innspill fra Stig Harald Trygstad datert 11/8-21.

Bakgrunn

Det ble i forbindelse med oppgjøret for røktning av fiskefella i 2020, framført ønske fra den ene lotteieren om at godtgjøret for røktingen burde endres fra et variabelt beløp knyttet til kg fisk som reflekterer oppgangen av gytefisk i elva, til et fast beløp. Dette med begrunnelse i at oppgangen av fisk varierer fra år til år, mens arbeidet med røktingen stort sett er det samme. Forslaget var diskutert lotteierne imellom.

Daglig leder ønsker at spørsmålet tas opp til vurdering, siden det åpenbart er variasjon i det årlige godtgjøret. Det som i realiteten må gjøres er å bli enige om en passe fastsum og det må gjøres endringer i avtalens pkt 6.

Avtalens pkt 2 gir for øvrig en grei oppsummering av bakgrunnen for lottfisket og gjeldende avtale.

Avtalen har kommet i stand med bakgrunn i etableringen av fiskefella i 1999 samt prosessen rundt salg av bygselbruk på statsallmenningen, der jordskifteretten sa at det måtte komme i stand en overenskomst mellom lotteiere og fjellstyret som forvalter av fiskeressursen. Nåværende avtale har løpt siden 2005. Og har fungert bra. Størrelsen på godtgjøret har, så langt daglig leder kjenner til, ikke vært noe hyppig tema tidligere, men har aktualisert seg nå.

Administrasjonens vurdering

Som det framgår av innspillene fra flere lotteiere, er det samsyn i forhold til at dagens oppgjør for røktingen er for lavt. Det kan føres flere resonnementer om dette og det er flere faktorer som kan veies inn. Men ser en på det som lotteierne framfører i forhold til hva de sitter igjen med f.eks pr time, er dagens godtgjør beskjedent.

Fjellstyrets administrasjon har tatt utgangspunkt i hva som er utbetalt de siste 11 år, se brev til lotteierne datert 29/7-21. Hvorvidt dette er et relevant utgangspunkt eller ikke, kan åpenbart diskuteres ifølge lotteierne. Siden størrelsen på godtgjøret ikke tidligere har vært diskusjonstema så langt administrasjonen kjenner til, er det et relevant utgangspunkt. Om det er et rimelig godtgjør avhenger av flere ting. Nå er i og for seg ikke gyteørret fra Femunden i

utgangspunktet fangbar pga forvaltningsmessige reguleringer. Dersom den hadde vært det må en se hva markedet er villig til å betale. Vi finner at oppkjøpere betaler ca 100 – 110 kr pr kg for vill ørret. Om gytemoden fisk i det hele tatt er ettertraktet som råstoff i dag er tvilsomt p.g.a. redusert kvalitet.

Dersom en da tar utgangspunkt i hva markedet ville betalt for villfisk fanget tidligere på året finner en at årlig gjennomsnittlig utbetaling ville vært om lag 9700,-. I så måte er fjellstyrets godtgjør i dag beskjedent.

Så da blir vurderingen om hvilket perspektiv en skal legge til grunn i resonnementets. For fjellstyret sin del er lotteernes røkting av fella hensiktsmessig. For lotteierne vil røktingen gi en inntekt med utgangspunkt i fiskelotten som ellers muligens ikke ville vært utnyttbar. Det er allikevel viktig at de kjenner at de har noe igjen for arbeidet skal det være noen vits å bruke tiden på det.

Det vil også være et spørsmål om hvordan fjellstyret ønsker å handtere avtaleinngåelsen. Det må tas stilling til hvorvidt det er hensiktsmessig at fjellstyret fatter vedtak om nytt prisforslag, eller om det bør vedtas en ramme som det forhandles innenfor.

Administrasjonen anbefaler fjellstyret å godkjenne en fastprisordning, og forsøke å imøtekomme lotteernes ønske.

Administrasjonens forslag til vedtak:

1. Engerdal fjellstyre er for sin del positiv til en årlig fastpris for røkting av fiskefella i Elgåelva.
2. Fjellstyret lytter til innkomne synspunkter i saken og foreslår at en ny fastpris settes til kr _____ gjeldende fra og med 2021.
3. Øvrige justeringer av avtalen gjøres som foreslått i brev fra Engerdal fjellstyre datert 29/7-21.

Sak 57.21	Ark 621.2	Saksbeh.: OOps
Takseringsresultat og konsekvenser for småviltjakta 2021.		

Saken ettersendes.

Sak 58.21	Ark 433.1	Saksbeh.: OOps
Fjellstyrets engasjement i arbeidsgruppa for motorisert fricamping.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Prosjektregnskap fricamping 2003 – 2008.
- Referat fra møte om motorisert camping den 15. juni 2021.
- Sluttrapport fra arbeidsgruppa for motorisert fricamping (2020), samt arbeidsgruppas tillegg «Videre prosess vedrørende motorisert fricamping» datert 23.10.20.

Bakgrunn

Med bakgrunn i konklusjon fra møte vedr motorisert fricamping den 15. juni i år, se vedlegg, er det behov for at Engerdal kommune, Statskog og fjellstyret tar stilling til egen rolle og mandat for det videre arbeidet med motorisert fricamping.

Engerdal kommune har som kjent opphevet den kommunale forskriften fra 2003 som regulerte liggetid for bobil og campingvogner i utvalgte områder på statsallmenningen. Dette innebærer nye regler for hva som gjelder ift liggetid. I tillegg har Statskog SF i samarbeid med fjellstyret, DFE og kommunen stengt av områdene mellom Femundsenden og Sorken for oppstilling av campingvogner og bobiler.

I etterkant av opphevelsen av lokal forskrift om motorisert fricamping i Engerdal vedtatt i kommunestyret 26. mai 2021, ønsket Engerdal Fjellstyre et møte med Engerdal kommune. Opphevelsesvedtaket gav ikke klarhet i hvordan ansvar og roller knyttet til økonomi, skjøtsel av eksisterende infrastruktur og evt. videre tiltak, jf. arbeidsgruppas arbeid og rapport (vedlegg merket *Ferdig dokument fra arbeidsgruppa*), skulle håndteres videre. Møte ble holdt i Engerdal kommune 15.juni og følgende var representert:

Mia Faldmo (Destinasjon Femund Engerdal), Anne Hilde Rønes (Statskog SF), Katrine Kleiven (Engerdal kommune), Odd Magnar Opgård (Engerdal kommune), Line Storsnes (Engerdal kommune), Ristin Mortensson (Engerdal Fjellstyre), Reidar Åsgård (Engerdal Fjellstyre) og Ole Opseth (Engerdal Fjellstyre). Referat fra møte ligger vedlagt saken.

Gjennom møte ble partene enig om følgende:

1. Det gjøres et utkast til felles informasjon som kommunen, Destinasjon, Fjellstyret og Statskog kan bruke ovenfor allmennheten. Dette skal være informasjon som klargjør hva som gjelder på de ulike stedene. Ansvar: kommunens informasjonsavdeling, i kontakt med de øvrige partene.
  - a. Utført: Se vedlegg merket *Motorisert fricamping i Engerdal – hva nå*
2. Det gjøres et prosjektregnskap for hele prosjektperioden 2002 -2011 som viser prosjektets totale kostnad og finansiering, og hvor mye hver enkelt bidragsyter bidro med inn i prosjektet, samt sluttregnskap frem til pengene ble omdisponert. Ansvar: kommunens økonomiavdeling.
  - a. Utført: se vedlegg merket *Prosjektregnskap fricamping 2003-2008*.

3. Engerdal kommune og Engerdal fjellstyre samarbeider administrativt om saksframlegg for avklaring av mandat og rolle til arbeidsgruppa, slik at politisk avklaring kan vedtas i august. Saken må dessuten avklare partenes forventninger og engasjement i en framtidig tilrettelegging langs Femundselva som nasjonalt kjent elv for fiske-, båt- og padleaktiviteter.

I forbindelse med denne saken er det også framkommet spørsmål om det burde finnes en mer permanent gruppe som jobbet med spørsmålsstillinger knyttet til tilrettelegginger for friluftsliv generelt og motorisert fricamping spesielt i kommunen. Denne kunne hatt representasjon fra berørte parter, ikke ulikt den arbeidsgruppa som har vært virksom. Dette er imidlertid en spørsmålsstilling som det ikke tas stilling til i denne saken.

Administrasjonens vurdering

Det er et ønske om avklaring av arbeidsgruppas videre mandag og rolle, for at denne eventuelt skal kunne jobbe videre, og da med avklaring av ansvar og roller knyttet til økonomi, skjøtsel av eksisterende infrastruktur og evt. videre tiltak. Når det i denne saken snakkes om infrastruktur, gjelder det både den infrastruktur som kom til i prosjektperioden 2003-2008 i form av infoskilt, utedoer og gapahuker, samt de skilt som ble oppsatt sommeren 2020.

Slik fjellstyrets administrasjon ser det, var det i 2020 hele tiden tenkt flere tiltak enn de som ble utført. Dette fordi det i området Femundsundet – Ulvågrenda er behov for en oppdatert skilting, og fordi det skulle vurderes flere tiltak der det ble gjennomført langs Femundslandet og utover Elvdalen. Vurderingen er derfor at heller ikke arbeidsgruppas arbeid i 2020 er helt ferdig. Det er derfor flere praktiske tiltak som ennå ikke er gjennomført.

Historisk har problematikken vært knyttet til områder på statsallmenningen. Øvrige steder og områder i kommunen har i mindre grad vært populære for denne type camping. Det er derfor noe underlig at det i diskusjonen fremstilles som om det er noen områder i kommunen som har blitt forfordelt i form av tilrettelegginger og informasjonstiltak. Det er snarere slik at campingen har blitt forsøkt løst der problemet har vært reelt.

Som nevnt ble området fra Femundsenden til Sorken stengt for motorisert camping sommeren 2020. Dette er en avgjørelse grunneier kan gjøre, og er gjort i samråd med andre interessenter uavhengig av lokal forskrift. En opphevelse av den lokale forskriften hadde derfor ikke løst problematikken knyttet til f.eks Femundslandet.

Engerdal kommune og Engerdal Fjellstyre hadde den 28. juli et møte på administrativt nivå for å diskutere og samordne saksframlegg. Med bakgrunn i dette møte, samt møte 15.juni, anbefaler både kommunedirektøren og daglig leder i fjellstyret at en person fra administrasjonen i Statskog SF, Destinasjon Femund Engerdal, Engerdal Fjellstyre og Engerdal kommune gis mandat og fullmakt til å avklare videre disponering av infrastruktur (gapahuker, utedoer etc.) oppsatt i prosjektperioden 2002-2008. Kommunedirektørens oppfatning er at Engerdal kommune ikke skal overta noen av anleggene oppsatt i prosjektperioden, men skal være med på en opprydding av infrastruktur som ingen vil overta og drifte. Gjenstående prosjektmidler overføres til dem eller de som måtte påta seg eierskap for anleggene, for å sikre videre vedlikeholdt. Dette innebærer derfor at kommunen påtar seg

et oppryddingsansvar, men ønsker at noen andre evt skal ta på seg framtidig ansvar. I praksis vil dette dreie seg om hvilket ansvar Fjellstyret og Statskog ønsker å påta seg i saken. Statskog har tilkjennegitt at de ønsker å bidra til videre avklaring i saken.

Slik saken står vil det være flere alternativer for fjellstyret å vurdere:

- A. Fjellstyret tar ikke på seg noe ansvar hverken praktisk eller økonomisk. Dersom heller ingen andre tar på seg et ansvar, vil det være grunneier som til sjuende og sist vil måtte ordne opp.
- B. Forsøke å gi bort installasjoner og ansvar til lokale lag og foreninger, med mål om at infrastrukturen også skal bestå i framtiden. Vil sannsynligvis utløse spørsmål knyttet til økonomisk kompensasjon.
- C. Fjellstyret påtar seg alt ansvar og eierskap. I så fall bør også gjenstående prosjektmidler overføres fjellstyret.
- D. Statskog påtar seg alt ansvar og eierskap. I så fall bør også gjenstående prosjektmidler overføres Statskog SF.

Så kan det selvfølgelig finnes flere alternativer og kombinasjoner av disse. Siden kommunen ikke ønsker å ha et ansvar i dette, ser daglig leder at det egentlig i praksis gjenstår ett reelt alternativ:

- At fjellstyret og Statskog SF overtar ansvaret og avtaler seg imellom hvordan drift og vedlikehold skal være i framtiden. I så fall overtar en av partene ansvaret for ha en økonomisk oversikt. Denne parten bør derfor overta disponeringen av de prosjektmidler som er tilgjengelige i dag.

Dette er rett og slett fordi hverken reiselivet, de fastboende, grunneier eller fjellstyret er tjent med at disse friluftstilretteleggingene langs Femundselva blir borte, eller at ingen ser til at tiltakene i form av steinsettinger og skilt langs Femundslandet ikke blir vedlikeholdt.

Når det gjelder økonomi, har det vært flere spørsmålsstillinger knyttet til dette. Dels om hva korrekt prosjektsaldo skal være pr i dag. Det foreligger til denne saken et prosjektregnskap fra Engerdal kommune. I tillegg kommer de tilsagnsvedtak som kommunen og fjellstyret gjorde i 2020, samt det forbruk som var i forbindelse med tiltakene i 2020. For et par år siden utførte dessuten fjellstyret vedlikehold på flere gapahuker som belastet fjellstyrets driftsbudsjett. Disse utgiftene bør fjellstyret synliggjøre og kreve etterbetalt.

For den parten som overtar det økonomiske ansvaret, reiser det seg også en spørsmålsstilling om de partene som var med å finansierte prosjektet i utgangspunktet, godkjenner at prosjektmidler overføres til ny part. Prosjektet er jo i utgangspunktet ikke formelt avsluttet og det er ikke gjort noen sluttrapportering. Dette bør i så fall avklares, slik at ikke den som påtar seg ansvar risikere å tilbakebetale midler. Nå har det gått såpass mange år siden midlene ble bevilget, at det er neppe noen av partene som vil kreve slik tilbakebetaling. Så vidt kjent i saken hittil er det ikke gjort noen etterlysning av sluttrapportering fra prosjektet.

Administrasjonen råder derfor at fjellstyret fortsetter å jobbe med Statskog SF og kommunen for å få til en løsning ift økonomisk- skjøtsels- og vedlikeholdsansvar. Saken vil måtte ha minst tre trinn:

- 1) For det første må engasjemet avklares.

- 2) Deretter må en bli enig om eierskap og ansvar.
- 3) Når eierskap og ansvar er plassert, har arbeidsgruppas funksjon opphørt, og det er ingen grunn til at den skal leve videre etter det.

Oppnås det ikke enighet om eierskap og ansvar, må partene i fellesskap avgjøre videre skjebne til etablert infrastruktur, og bidra likeverdig i eventuell riving og opprydding av infrastrukturen. Når eierskap og ansvar er avklart, må ansvarlig part overta de økonomiske disposisjoner.

Administrasjonens forslag til vedtak:

Engerdal fjellstyre ønsker en videreføring av Arbeidsgruppa for motorisert fricamping, med det formål å slutføre arbeidet knyttet til infrastruktur og gjenstående prosjektmidler fra prosjektperioden 2002 – 2008, samt påbegynte tiltak i 2020, på følgende vilkår:

- at følgende parter stiller med en fra egen administrasjon i arbeidsgruppa: Engerdal Fjellstyre, Statskog SF, Destinasjon Femund Engerdal og Engerdal kommune.
- at eierskap og driftsansvar for infrastruktur (gapahuk, utedoer etc.) oppsatt i prosjektperioden avklares blant partene i arbeidsgruppa (som er identisk med opprinnelige prosjektparter).
- at gjenstående prosjektmidler overføres til dem eller de som måtte påta seg eierskap for infrastrukturen, for å sikre videre drift og vedlikehold
  - dersom ingen vil overta, brukes pengene på å dekke kostandene knyttet til opprydding
- at Engerdal kommune og Statskog SF skal være med å rydde opp infrastruktur som ingen vil overta og drifte

Sak 59.21	Ark 362.1	Saksbeh.: OOps
Høring: Søknad om veg til hytte ved Svartodden/Gjermundsvika.		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post fra Statskog SF datert 10/5-21.

Bakgrunn

Statskog SF ber om Fjellstyrets uttalelse i forbindelse med at det søkes om endret adkomst til hytte i Gjermundsvika, gnr. 165 bnr. 1 fnr. 1. Hytta har i dag en adkomstveg. Denne er tenkt tilbakeført til så opprinnelig naturtilstand som mulig, og erstattes av en ny innkjøring lengre sør.

Området er i kommuneplanens arealdel avsatt til fritidsbebyggelse (HB 2401). Etter bestemmelsene i kommuneplanens arealdel skal adkomstveger til hver hytte fastsettes i reguleringsplan. Det foreligger ikke slik reguleringsplan, men alle hyttene har egen adkomst.

Fjellstyret behandlet en annen vegsak i dette området i sak 58.18. Etter først å ha befart området, avgir fjellstyret følgende uttalelse:

Fjellstyrets uttalelse:

Prinsipielt mener Engerdal fjellstyre at anleggelse av veier innenfor områder for fritidsbebyggelse skal skje i henhold til vedtatte planer. I dette konkrete tilfelle gjør det ikke det. Øvrige eiendommene i dette området har vei.

Engerdal fjellstyre ser at det vil være urimelig å motsette seg denne søknaden ettersom alle øvrige hytteeiendommer har skaffet seg veitilknytning.

Forutsetningen er at traseen som velges gir et minst mulig inngrep. Fjellstyret er av den klare oppfatning at det minste inngrepet oppnås ved å legge traseen mellom de to hyttene som er naboer og følge den tydelige ryggen videre til søkers hytte.

Fjellstyret avgir sin uttalelse til Statskog i forhold til at dette er et grunndisponeringstiltak (Fjellevens §12). Fjellstyret må vurdere tiltaket i forhold til bruksrettsutøving, samt i forhold til friluftslivet og naturvern hensynet.

Administrasjonens vurdering

Arealet som berøres av ny adkomstveg ligger i område som etter kommuneplanens arealdel er avsatt til fritidsbebyggelse. På så vis er arealbruken avklart gjennom tidligere planarbeid. Av dette følger at utbyggingstiltaket i seg sjøl er vurdert i forhold til de interesser fjellstyret er satt til å ivareta. Tiltaket vurderes derfor ikke medføre vesentlig ulempe for bruksrettsutøving, friluftslivet eller naturverdier.

Det er imidlertid paradoksalt at så godt som samtlige hytter i området har adkomstveger som ikke er avklart gjennom reguleringsplan, slik kommuneplanens arealdel forutsetter. Som nevnt innledningsvis, så fjellstyret i 2018 at det var urimelig å ikke gi de få som da ikke hadde egen adkomstveg tillatelse til det, siden de øvrige hyttene hadde det.

Denne saken handler om å legge om en adkomstveg. Dette medfører at en del ny grunn vil bli tatt i bruk til veiareal. Dersom dette gjøres slik at den eksisterende i størst mulig grad tilbakeføres til opprinnelig stand, vil det totale arealet som benyttes til vegformål bli minst mulig. Fjellstyret bør i så fall påpeke det i sitt høringsvar.

Slik forholdene omkring veger er i området, kan ikke administrasjonen se at tiltaket medfører vesentlig ulempe for de øvrige interessene fjellstyret er satt til å ivareta. Fjellstyret rådes derfor til å avgi positiv høringsuttalelse.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

Prinsipielt mener Engerdal fjellstyre at anleggelse av veier innenfor områder for fritidsbebyggelse skal skje i henhold til vedtatte planer. Adkomstvei til hyttene i dette området burde vært forankret i plandokument.

I og med stort sett alle hytter i dette området har egen adkomstveg, samt at det i denne saken handler om å lage en ny adkomstveg som skal erstatte en eksisterende, kan Engerdal fjellstyre for sin del godkjenne det. Forutsetningen er at traseen som velges gir et minst mulig inngrep. Videre må eksisterende vegtrasè tilbakeføres til opprinnelig naturtilstand.

Sak 60.21	Ark 352.3	Saksbeh.: OOps
Høring: Avtale om parkering ved Fjellvang.		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post med vedlegg fra Statskog SF datert 10/5-21.

Bakgrunn

Statskog SF ber om fjellstyret uttalelse i forbindelse med forespørsel fra Drevsjø og omegn vel (DOV) om disponering av parkeringsplassen ved tennisbanen og parkeringen øst for samfunnshuset Fjellvang. Bakgrunnen for forespørselen dreide seg i utgangspunktet om et konkret arrangement i sommer, men som pga pågående pandemi ble avlyst. Statskog ønsker allikevel å høre fjellstyret om de prinsipielle sidene ved saken for ettertiden, og hvordan fjellstyret stiller seg til at det inngås en permanent avtale med f.eks. DOV om bruk av arealene. Dette fordi arealene er i bruk i forbindelse med større arrangementer på Drevsjø i dag. Dels er dette arrangementer der det tas ut parkeringsavgift. Det er i dag ingen avtale om slik bruk.

Områdene det er snakk om ligger innenfor regulert område i Drevsjøgrenda. Området vest for Tennisbanen er regulert til parkeringsplass, mens området sørøst for Fjellvang inngår i området som har reguleringsformål samfunnshus i reguleringsplanen.

Fjellstyret avgir sin uttalelse til Statskog i forhold til at dette er et grunndisponeringstiltak (Fjellevens §12). Fjellstyret må vurdere tiltaket i forhold til bruksrettsutøving, samt i forhold til friluftslivet og naturvern hensynet.

Administrasjonens vurdering:

De to parkeringsarealene er regulert gjennom egen reguleringsplan, og etter det fjellstyret kjenner til er det ikke ønsket om annet reguleringsformål. Det er behov for parkerings- og oppstillingsarealer ved Fjellvang, spesielt i forbindelse med større arrangementer.

Statskogs ønske er nok å få formalisert bruk av områdene og inngå avtale med noen som kan ta ansvaret for arealene. Det er også hensiktsmessig at slik avtale inngås, slik at en slipper å avklare bruk av arealene med grunneier for hvert enkelt arrangement.

Administrasjonens vurdering er derfor at det er hensiktsmessig om Statskog SF inngår avtale med interessent, f.eks eier av samfunnshuset Fjellvang, om bruk av arealene. Dette vil være hensiktsmessig og tidsbesparende for arrangører. Administrasjonen kan ikke se at de interesser fjellstyret er satt til å ivareta, vil påføres vesentlig ulempe ved at arealbruken formaliseres gjennom avtale. For ordens skyld bør fjellstyret også gi Statskog et høringssvar om hvorvidt det er kurant å ta ut parkeringsavgift eller lignende i forbindelse med arrangementer.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

Engerdal fjellstyre har for sin del ingen innvendinger til at det inngås avtale om bruk av parkeringsarealer ved samfunnshuset Fjellvang. Fjellstyret har heller ingen innvendinger mot at det tas ut parkeringsavgift eller korttidsleie i forbindelse med arrangementer.

Sak 61.21	Ark 361.3	Saksbeh.: OOps
Høring: Forespørsel om kjøp av tilleggsareal – Ståle Sømåen.		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post med vedlegg fra Statskog SF datert 10/5-21.

Bakgrunn

Statskog SF ber om fjellstyret uttalelse i forbindelse med at Ståle Sømåen ønsker å kjøpe til areal til eiendommen Solumveien 6, der han gjennom selskaper driver næringsvirksomhet knyttet til salg og reparasjon av snøskutere og båter, samt utleievirksomhet. Arealet som ønskes kjøpt til er ca 1,6 daa. Bakgrunnen for ønsket er at virksomheten har behov for mere plass, og arealet er tenkt som snu- og lagringsplass.

Det vises til vedlagte saksdokumenter. Som det framgår av henvendelsen fra Statskog SF, ønsker de å høre fjellstyret:

- dels om grunn disponering og eventuelt bortfeste iht Fjellevens §12
- Dels om salg av arealet iht Fjellevens §13.

Fjellstyret avgir sin uttalelse til Statskog i forhold til at dette er et grunn disponeringstiltak (Fjellevens §12). Fjellstyret må vurdere tiltaket i forhold til bruksrettsutøving, samt i forhold til friluftslivet og naturvern hensynet.

Fjellevens §13 fastslår at det i utgangspunktet er omsetningsforbud på statsallmenningsgrunn. Det kan likevel gjøres unntak dersom det gjelder dyrket mark og tomtegrunn til gårdsbruk, samt tilleggsjord til gårdsbruk. Fjellstyret i Engerdal har også vært positive til salg av statsallmenningsgrunn til boligformål, med henvisning til den situasjonen kommunen er i med lav folketetthet.

Administrasjonens vurdering

Når det gjelder salg av statsallmenningsgrunn. Er Fjellevens § 13 «streng» i den forstand at hovedregelen er omsetningsforbud. Fjellstyret i Engerdal har gjennom ulike saker opp under årenes løp hatt en noe mer pragmatisk tilnærming til spørsmålet om salg. Fjellstyret har tidligere godkjent at det kan opprettes festeavtaler for tilleggsarealer i lignende saker.

Det aktuelle arealet ligger i tilknytning til øvrig bebyggelse på adressen, og er i kommuneplanens arealdel definert som LNFR-område. Det ble for noen år tilbake dyrket opp et mindre areal på naboeiendommen. Det er så langt fjellstyret kjenner til ikke meldt inn behov for tilleggsjord i tilknytning til det omsøkte området. En omdisponering til av omsøkte areal til snu- og lagringsplass vurderes derfor ikke å medføre vesentlig ulempe for bruksrettsutøving i området.

Når det gjelder hensynet til friluftslivet er heller ikke fjellstyret kjent med at en omdisponering av arealet som omsøkt vil medføre vesentlig ulempe. Det er så langt

Fjellospsynet kjenner til heller ikke spesielle naturverdier som skades ved en evt omdisponering, utover tap av skog og vegetasjon.

Fjellstyret rådes til å stille seg positive til at det opprettes et festeforhold på ønsket tilleggsareal og at det i så fall kan tas i bruk til annet formål enn i dag.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

Engerdal fjellstyre har for sin del ingen innvendinger til at ca 1,6 daa i tilknytning til eiendommen Solumveien 6 omdisponeres til snu- og lagringsplass.

Fjellstyret anbefaler at det opprettes et festeforhold på det omsøkte arealet.

Sak 62.21	Ark 363	Saksbeh.: OOps
Høring: Søknad om oppsetting av lavvo i Risåsen.		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post med vedlegg fra Statskog SF, datert 10/5-21.

Bakgrunn

Statskog SF ber om Fjellstyrets uttalelse i forbindelse med at Isterfossen camp og fritid ønsker å sette opp en lavvo i tilknytning til snøskuterløypa ved Risåskjøen, se kart i vedlegget. De ønsker med utgangspunkt i denne lavvoen å drive salg av mat og drikke.

Arealet som ønskes disponert er om lag 200 kvadratmeter. Dette skal dekke arealbehovet for selve lavvoen, samt til benker og bord der folk kan sitte ute på finværsdager. I tillegg er det planlagt en toalettøsning og søppelhandtering. Anlegget er tenkt brukt under snøskutersesongen, og alt av utstyr og infrastruktur skal fraktes ned til Isterfossen utenom sesong med unntak av rager til lavvoen. Disse ønsker søker at skal kunne stå der året rundt.

Fjellstyret avgir sin uttalelse til Statskog i forhold til at dette er et grunn disponeringstiltak (Fjellevens §12). Fjellstyret må vurdere tiltaket i forhold til bruksrettsutøving, samt i forhold til friluftslivet og naturvern hensynet.

Administrasjonens vurdering

Saken gjelder en disponering av areal og å ha en stor lavvo stående oppe over en periode på ca 4 måneder vinterstid. Tiltaket vil tilføre skuterløypenettet et utfartsmål og raste plass. I tillegg vil det gi søker en mulighet for inntekt.

På den annen side vil tiltaket i skuldresesongen kunne gi noe terrengslitasje. I og med det er snakk om et anlegg som kun står oppe vinterstid, er vurderingen at det vil ha liten innvirkning på tradisjonell bruksrettsutøving. Plassen ligger i tilknytning til etablert, godkjent skuterløype. Innvirkningen på friluftslivet og naturmiljøet vurderes være marginal, siden motorisert ferdsel langs løypa allerede er etablert. Så langt Fjellevsynet vurderer det, vil tiltaket ha liten innvirkning på viktige naturverdier i området.

Administrasjonen råder fjellstyret til å stille seg positive til tiltaket. Det er hensiktsmessig at det settes en tidsbegrensning, i tilfelle virksomheten skulle opphøre etter noen år.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

Engerdal fjellstyre har for sin del ingen innvendinger til at Isterfossen camp og fritid etablere lavvo som omsøkt ved Risåskjøen. Det forutsettes at det etableres et driftsopplegg som skissert med toalett og søppelhandtering. Etter endt sesong, på barmark, skal plassen og området rundt ryddes for evt søppel. Avtale med søker bør ha en tidsbegrensning.

Sak 63.21	Ark 352.3	Saksbeh.: OOps
Høring: Søknad om avstengning av biloppstillingsplass – Ulvåberget.		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post med vedlegg fra Statskog SF, datert 10/5-21.

Bakgrunn

Statskog SF ber om fjellstyrets uttalelse i sak der det søkes om å sette opp gjerde i form av 2-3 stolper med kjetting imellom ved hytte i Ulvåberget. Hyttas beliggenhet er slik at deler av arealet som er tiltenkt som parkering for denne hytta, blir brukt som snuplass for tilgrensende hytteeiendommer. Det har tydeligvis vært en form for dialog mellom hyttenaboene om forholdet uten at det har løst saken.

I henhold til kommuneplanens arealdel, er det ikke tillatt med gjerder i tilknytning til fritidsbebyggelse i området.

Fjellstyret har det siste året behandlet flere søknader om oppsetting av gjerder i tilknytning til hytter på statsallmenningen, se f.eks sakene 78.20, 79.20 og 98.20. Fjellstyret avgir sin uttalelse til Statskog i forhold til at dette er et grunn disponeringstiltak (Fjellevens §12). Fjellstyret må vurdere tiltaket i forhold til bruksrettsutøving, samt i forhold til friluftslivet og naturvern hensynet.

Administrasjonens vurdering

Ihht Kommuneplanens bestemmelser det ikke absolutt forbud mot slike gjerder, men at det krever «særskilt godkjenning» (man må søke).

I saker som omhandler tiltak i regulerte områder har fjellstyrets vurderingen stort sett vært at tiltakene medføre marginal ulempe for de interesser fjellstyret er satt til å ivareta. Derimot er det ikke i fjellstyrets interesse at vedtatte arealplaner og reglene for bygging i disse områdene ikke følges. Dette fordi det skaper en uforutsigbar arealutnyttelse.

I dette tilfellet er for så vidt formålet forståelig, siden det handler om avskjerming av hyttas parkeringsareal og redusere veistøv. Det er heller ikke i søknaden skissert at det er snakk om å gjerde inn hytta i sin helhet, men kun i forhold til parkeringsplassene ut mot vei/snuplass. Kommuneplanbestemmelsen kan tolkes slik at det er åpning for å godkjenne gjerder etter søknad. I tillegg kan det sees på som et tiltak som har et nytteformål.

Det er derimot ikke ønskelig at fritidseiendommer på statsallmenningen gjerdes inn i sin helhet, dersom det ikke foreligger åpenbart behov i forhold til beitende dyr. Det er riktignok tidligere godkjent slike gjerder rundt noen eldre hytter.

I denne saken er administrasjonens råd at Fjellstyret uttaler seg som det gjorde i de to sakene fjellstyret uttale seg om i sakene 78.20, 79.20 og 98.20.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

Engerdal fjellstyre mener generelt at fritidseiendommer på statsallmenningen ikke skal gjerdes inn i sin helhet med mindre det foreligger åpenbart behov i forhold til beitedyr. I denne saken dreier det seg om kortere strekninger med gjerder som har en avskjermende funksjon i forhold til annen trafikk. Fjellstyret vurderer likevel presedenshensynet som så stort, at søknaden bør avslås. Det vises til kommuneplanens arealdel.

Sak 64.21	Ark 362.3	Saksbeh.: OOps
Høring: Søknad om vedlikehold og endring av naust Buvika.		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post med vedlegg fra Statskog SF, datert 19/7-21.

Bakgrunn

Statskog SF ber om fjellstyrets uttalelse i sak der Knut Skatvedt Langsjøen søker om å få heve, støpe såle, sette inn vindu og port i naust i Buvika. Saken er vedlagt bilder som viser at deler av naustet og grunnmur.

Ifølge søker har Engerdal kommune godkjent tiltaket. Statskog SF er noe usikker om hvorvidt tiltakene vil medføre eller muliggjøre en bruksendring. Bl.a. viser Statskog til restriktiv praksis med ovn og vinduer i naust, all den tid slike hus tradisjonelt er bruk til oppbevaring av båt og fiskeredskap.

Fjellstyret avgir sin uttalelse til Statskog i forhold til at dette er et grunn disponeringstiltak (Fjellevens §12). Fjellstyret må vurdere tiltaket i forhold til bruksrettsutøving, samt i forhold til friluftslivet og naturvern hensynet.

Administrasjonens vurdering

Tradisjonelt har det vært naust ved de store sjøene på statsallmenningen i Engerdal. Disse er brukt som lagringssted for båt, fiskeredskap og utstyr for øvrig som har vært nødvendig for utnyttning av fiskeressursen. I tidligere tider betydde fisket etter fremst sik og røye mye for husholdningene og som salgsvare. Det bedrives fortsatt slikt fiske, om enn i mindre omfatning enn tidligere.

Uten at fjellstyret har komplett oversikt over alle naust på statsallmenningen, kan det sies at disse i stor grad har vært enkle bygg der funksjon har vært det viktigste. Det er variasjonen i utseende og størrelse. I noen tilfeller er de bygd for å romme to båter, og kan være eid av to parter, mens i andre sammenhenger er de enkle overbygg for én båt. Når trebåter var de mest utbredte, var det viktig å ta vare på disse over tid noe som best ble gjort under tak og skjerm for sollys. Under høstfiske var det også en fordel å ha tilgang til en enkel bu der en kunne varme seg og få tørket klær og redskap. I noen tilfeller ble naustet innredet slik at det var tørkemuligheter, men mest vanlig var noe at naust og bu var hver for seg. Bu og naust kan ligge på ulike sted geografisk, siden fiskeplassen kunne være et stykke fra bopel eller der du hadde båt plass og naust.

Siden naustet i tidligere tider var en enkel bygning der bruksformålet var det viktigste, ble de som regel ikke utstyrt med vinduer av økonomiske årsaker. Etter hvert har det kommet noen mindre vinduer på noen, rett og slett av praktiske årsaker for å slippe inn lys.

Hvordan naustene er bygd og hvor store de er gjenspeiler ofte når de er bygd. I dette tilfellet er det snakk om et tømret hus med torvtak, og ifølge søker er det oppført på 1950- eller 1960-tallet. Nyere naust er ofte oppført i reisverk og med plåttak.

Det er prisverdig at søker ønsker å vedlikeholde naustet. Så lenge lokal bygningsmyndighet har godkjent tiltaket, og det heller ikke er snakk om bruksendring slik vi oppfatter saken, så kan ikke administrasjonen se at tiltaket medfører ulempe. Det kan selvfølgelig føres en diskusjon hvorvidt tiltaket bryter med tradisjonene, og fjellstyret kan mene noe om det. Administrasjonens vurdering er at det fremst er bygningsmyndighetens ansvar å sørge for at slike hensyn blir ivaretatt.

Administrasjonen kan heller ikke se at omsøkte tiltak vil medføre vesentlig ulempe for de interesser fjellstyret er satt til å ivareta.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

Såfremt omsøkte vedlikeholdstiltak og bygningsmessige endringer er godkjent av øvrige berørte myndigheter, har ikke Engerdal fjellstyre noen innvendinger til at omsøkte tiltak gjennomføres på naust i Buvika.

Sak 65.21	Ark 612.2	Saksbeh.: OOps
Elgjakta 2021: Søknad om dispensasjon fra generelle bestemmelser - jaktlaget Femundsmarka sør.		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post fra Frank Foss, datert 6/8-21.
- Generelle bestemmelser.
- Sak 17.19.

Bakgrunn

Jaktlaget Femundsmarka sør ber om dispensasjon fra «Generelle bestemmelser vedrørende elg- og hjortejakt i statsallmenninger», pkt 2b) om antallet jegere i laget.

Saken er at et jaktlagsmedlem i løpet av sommeren har trekt seg fra laget, noe som medfører at jaktlaget får et medlem for lite.

I henhold til nevnte bestemmelser kan fjellstyret avgjøre om disse kriteriene kan fravikes. I sak 17.19 gjorde fjellstyret en avklaring av hvilke spørsmålsstillinger som kan avgjøres av daglig leder og hvilke spørsmålsstillinger som avgjøres av Fjellstyret. Denne spørsmålsstillingen ble ikke berørt i den saken, derfor legges den fram for fjellstyret.

Administrasjonens vurdering

Det kan være ulike årsaker til at jaktlagsmedlemmer ikke lenger ønsker å delta i jaktlaget. Dette blir spesielt sårbart for jaktlag som oppfyller kravene i forhold til antall medlemmer og jaktlagssammensetning akkurat. Det kan også virke som det for dette laget heller ikke har vært kjent før nå.

Med tanke på at det ved inngangen til denne 4-årsperioden var 2 innenbygds jaktlag som ikke oppnådde tildeling, er det en ikke ønskelig praksis at det gis dispensasjon fra kravet om antall medlemmer i laget eller at antallsforholdet mellom innen- og utenbygdsboende fravikes. Det bør derfor ikke etableres en slik praksis.

Med tanke på den korte tiden som er til jaktstart og at det er siste året i avtaleperioden, råder imidlertid administrasjonen fjellstyret til å gi dispensasjon i dette tilfellet.

Administrasjonens forslag til vedtak:

Engerdal fjellstyre innvilger søknad om dispensasjon fra antallskravet til jaktlaget Femundsmarka sør som omsøkt.